

tion af 4,5 Ore pr. Pd. Andragendet findes under Bilag VII., og efterat det er blevet meddelt den høitærede Minister, og han derom har konfereret med Udvalget, er Resultatet blevet det Vædringsforslag, som er stillet, og som vi ogsaa haabe, at det høie Thing vil stemme for. — Det næste Vædringsforslag om Salttolden er jo ogsaa en Gjenganger fra forrige Gang. Der er vel ikke, antager jeg, Tvivl om, at Salt i og for sig er en Artikel, som egner sig til Toldfrihed. Af de i Betænkningen anførte Grunde skal jeg fremhæve, at det ikke er som en almindelig Forbrugsartikel, at Salt foreslaas at være todfri, men at det særlig er af Hensyn til den Rolle, det spiller som Hjelpestof for Agerbrug og Industri, og tillige, at Told paa Salt maatte medføre Told paa forskjellige andre til Toldfrihed foreslaaede Artikler, som saltet Gist o. s. v. Det er dette Komplex af Grunde, der har bevirket, at Saltet er foreslaaet gjort todfrit. Men Spørgsmaalet er saa kun, om man dog ikke skulde bevare en vis Beskyttelse for Saltværkerne, saa at der endnu i et vist Tidrum blev fastholdt en Told af 20 Ø. pr. 100 Pund for det rensede Salt, medens Raastoffet blev todfrit. Et Antal Medlemmer i Udvalget har derfor stillet Forslag om, at der endnu i 10 Aar efter Lovens Ikrafttræden blev bevaret en Told af 20 Ore pr. 100 Pd., og dette er jo forsaavidt i Overensstemmelse med det Princip, vi Alle vedkjende os, at bestaaende Industrier ikke skulle forurettes; men Spørgsmaalet er jo egentlig kun, om der for disse Saltværkers Vedkommende er Anledning til at sige, at de have et virkelig berettiget Krav paa at beholde denne Beskyttelse. Nu vil det ses, at vi give dem Rettelse derigjennem, at Kulltolden bliver fri, og dersom det høie Thing maatte vedtage Forslaget om Toldfrihed paa Sætte, vil ogsaa den Anke, som de have fremført, at de vare brøstholdne paa dette Omraade, bortfalde, og derved sker der jo altsaa en saadan Forandring til deres Gunst, at vi have egentlig ment, at deres Interesse var i det Væsentlige fyldestgjort. Naar man tænker sig den Indskrænkning i Beskyttelsen, som vilde følge af Vædringsforslaget, og dernæst, at den skal være indskrænket til 10 Aar og ikke i og for sig er forholdsvis lille, have vi egentlig ikke fundet tilstrækkelig Anledning til at tro, at de Paagjældende virkelig vilde have en saa stor Interesse i at beholde denne Told, som kunde veie op imod de Ulemper, som den vilde afføde i andre Retninger, særlig da, som sagt, Kulltolden og eventuelt, som jeg haaber, ogsaa Sækketolden vil bortfalde, og

de altsaa ville faae betydelige Vættelser paa disse Omraader. Jeg skal derfor henstille, om det høie Thing maatte finde Anledning til her at gjøre Forandring i, hvad det før har vedtaget. Dersom det maatte ske, at Thinget bifalder det stillede Forslag, vil der selvfølgelig være at tilføie en Bestemmelse om Kreditoplag for Salt, hvilken Udvalget imidlertid har ment indtil videre at kunne ubelade, indtil det viste sig, hvilken Beslutning det høie Thing maatte tage. — Det næste Forslag under Nr. 30 er stillet af et Mindretal og gaar jo ud paa, at Indførselen af Skibe skal være fri. Det er ogsaa en Gjenganger, som vi ikke have set, at der vilde være Grund til at opfatte anderledes end tidligere. Det er den indenlandske Industri, som her møder med det bestemte Krav, at, naar der skal være Told paa den Mængde Materialier, som bruges til Skibe, bør ikke det færdige Produkt kunne indføres todfrit fra Udlandet. Naar Mindretallet har ment at kunne værne om den indenlandske Industris Interesse ved at give Toldfrihed for de til Bygningen af Skibe, Baade og Fartøier anvendte Materialier, har Flertallet i Overensstemmelse med den høitærede Minister ment, at det vilde være et uopløseligt Væderede, der derved vilde fremkomme, i Betragtning af den overordentlig store, forskjelligartede Mængde af Stoffer, som anvendes til dette Viemed. Hvorledes skulde man kunne holde Rede paa det? Saa er det i og for sig meget simplere og naturligere, at man belægger det færdige Produkt, som indføres fra Udlandet, med en vis Told, som kan give den indenlandske Industri et berettiget Væderlag, i hvert Fald en Kompensation for al den Told, som har maattet erlægges af de til Skibene anvendte Materialier. Vædringsforslaget under Nr. 31 er stillet af den høitærede Finanzminister, som har motiveret det i en meget udførlig Skrivelse, som findes meddelt i Betænkningen. Udvalget har fundet denne Skrivelse saa overbevisende og indeholdende saa gode Grunde for det stillede Forslag, at hele Udvalget som saadant har tiltraadt det, saaledes at den samme Told, som er foreslaaet af Godtøi, ogsaa skal svares af naadlet Arbejde til saadant, for at altsaa dels de indenlandske Garverier og dels det indenlandske Haandværk skal have den fornødne Beskyttelse overfor Indførselen af den Slags Ting. — Det næste Vædringsforslag har jeg allerede omtalt igaar. Det gaar ud paa at nedsætte Tolden paa Spisevarer under Position 132, hvilken jo er 30 Ore, til 25 Ore. Den høitærede Finanzminister har motiveret dette ved at henvise til, at